

Гаро Шахлиян е роден на 13.02.1947 г. в гр. Сливен. Започва да свири на цигулка от ранна детска възраст при известния сливенски цигулар и педагог Васил Димитров /един от основателите на музикалната школа в града/. През 1966г. завършва Средно музикално училище в гр. Бургас – специалност цигулка, а през 1974 г. – Българска Държавна Консерватория - София „Теоретико-композиторски факултет“ и хорово дирижиране при проф. Васил Арнаудов. Както по време на обучението си в СМУ – Бургас, така и по време на обучението си БДК – София, Гаро Шахлиян получава „Чинтулова стипендия“, отпускана на даровити деца от Окръжен съвет за изкуство и култура – Сливен.

След завършване на висшето си образование Гаро Шахлиян е разпределен в Полувисшия институт за детски учители в град Пазарджик. Паралелно с преподавателската дейност, той сформира и ръководи студентски дамски хор към института. След едногодишна усилена работа под негово диригентство, хорът печели две последователни години първо място на окръжните прегледи на художествената самодейност.

От 01.09.1974г., след успешно издържан конкурсен изпит, Гаро Шахлиян е назначен за артист–оркестрант в групата на първи цигулки в състава на оперно–симфоничен оркестър – Сливен и му е дадена солистична категория. Талантлив музикант с широки и сериозни интереси към музикалното изкуство, извън пряката си работа като оркестрант, Гаро Шахлиян работи и като диригент на оперния хор в периода 1980 – 1984 година, както и като диригент на оркестъра по време на спектакли на мюзикъла за деца „Вълкът и седемте козлета“ от Ал. Владигеров. След 26 години активна творческа дейност Гаро Шахлиян напуска състава на оркестъра през 2000 година, заради нарастващите ангажименти в собствения му бизнес, но остава съпричастен към развитието на изкуството в родния си град. Преживе, макар и далеч от сцената, той остава верен на голямата си любов към музиката; към вярата в младите дарования, на които с много такт и внимание предава своите умения и натрупан сценичен опит. С изключителна вяра в таланта на младия цигулар Радослав Ненчев, Гаро Шахлиян го подкрепя морално и материално, а след кончината му семейството му продължава да подкрепя и финансира обучението на младия Ненчев в Германия. Животът на Гаро Шахлиян беше една непрестанна борба против пошлостта и сивотата в изкуството; борба в името на доброто и любовта към хората, музиката и изкуството като цяло.